

В місяці жовтні розгорніть широко всекраєву кампанію за новим членством до Робітничого Запомогового Товариства!

ПЕРЕВЕДИТЬ В ЖИТТЯ УХВАЛИ 7-ОЇ КОНВЕНЦІЇ

Одним з найважливіших завдань, які поставив Сема Конвенція перед членством Робітничого Запомогового Товариства, є збільшення організації рядів. Конвенція постановила, щоб наше членство приєднувало робітників і робітниць до організації при кожній зустрічі з ними, а крім того назначила місяць жовтень місяцем кампанії за новими членами й членками до РЗТ.

Від місяця жовтня відділяє нас всього кільканадцять днів. Тому всі відділи РЗТ повинні негайно розгорнути ударну підготовку до наближаючої кампанії, щоб зробити її як найбільш успішною.

Сьогоднішня жовтнева кампанія за членством мусить основною відмінністю від усіх минулорічних кампаній. Її треба перевести по лінії Семої Конвенції РЗТ, що є лінією звороту до масової праці.

Відмінність жовтневої кампанії за членством мусить полягати в тому, що вона мусить бути переведена в тісному зв'язку зі загальною класовою боротьбою робітництва Канади, а не ізольовано, як це робилося в минулому й разом з тим відповідними до цієї нової лінії новими методами праці.

Членство РЗТ мусить ясно усвідомити собі, що стара опортуністична лінія праці була неправильна і в минулому, а тепер за величезних змін в суспільному житті Канади, за нової обстанови притримування старої лінії тотожне занепадло організації.

«Ми кладемо на це натиск тому, що не зважаючи на передконвенційну висновальну кампанію і на ухвали Семої Конвенції багато відділів усе ще йдуть старим опортуністичним шляхом, що являється зараз великою небезпечкою для нашої організації.

ЯК МИ ПЕРЕВЕДИЛИ КАМΠΑНІЮ ЗА ЧЛЕНСТВОМ В МИНУЛОМУ

Ми перевели її в значній мірі відокремлено від загальної класової боротьби: Головні натики в часі переодження їх ми клали на питання допомоги, посмертного й забезпечення в приюті, а той факт, що запомога й посмертне нашої організації дають тільки незначне частинне забезпечення і що дійсне забезпечення робітництво може вибороти собі тільки шляхом класової боротьби проти капіталу ми підчеркували рідше заздалегідь.

Над нашою організаційною працею тяжила і в значній мірі тяжить ще й досі замкненість, яка дуже відбилася на класовому вихованні й безздатності нашого членства, а теж і на зростові нашої організації.

Наше членство замало робила нашу організацію в тому напрямі, щоб повести своє членство до загальних класових боїв робітничої класи Канади.

Над нашою організаційною працею тяжила і в значній мірі тяжить ще й досі замкненість, яка дуже відбилася на класовому вихованні й безздатності нашого членства, а теж і на зростові нашої організації.

ЯК СТАРА ЛІНІЯ ВПЛИНУЛА НА ЗМЕНШЕННЯ ЗРОСТУ РОБ. ЗАП. Т-ВА

Стара опортуністична лінія праці відбилася відомо на зростові членства РЗТ трьома шляхами.

Перше. Криза, яка придала в останніх роках Канаду, створила велике зuboжіння працюючих мас і велике безробіття. Через це зuboжіння і безробіття велика кількість членства відпала з наших рядів, а приєднування нового членства стало зв'язане з великими труднощами. І ось тут стара лінія праці відіграла свою негативну роль. Через неї наша організація не зуміла:

перше вжити негайно заходів для утримання відпаду членства шляхом зменшення фінансових членських належностей; друге, наша організація не підприняла заходів в ділянці тих же таких фінансових належностей, щоб улекшити зuboжінням робітничим масам вступ до нашої організації, а третє, стара опортуністична лінія дуже ослабила працю й безздатність нашої організації і вона зустрінувшись з повставшими в наслідок кризи труднощами на шляху приєднування нового членства не змогла за-

ЯК СТАРА ЛІНІЯ ВПЛИНУЛА НА ЗМЕНШЕННЯ ЗРОСТУ РОБ. ЗАП. Т-ВА

так-як рідше замало робила нашу організацію в тому напрямі, щоб повести своє членство до загальних класових боїв робітничої класи Канади.

Над нашою організаційною працею тяжила і в значній мірі тяжить ще й досі замкненість, яка дуже відбилася на класовому вихованні й безздатності нашого членства, а теж і на зростові нашої організації.

Наше членство замало робила нашу організацію в тому напрямі, щоб повести своє членство до загальних класових боїв робітничої класи Канади.

ПЕРЕВЕДИТЬ В ЖИТТЯ УХВАЛИ СЕМОЇ КОНВЕНЦІЇ РЗТ! — СПРЯМУЙТЕ КАМΠΑНІЮ НА КЛАСОВИЙ ШЛЯХ! — ПОКАЖІТЬ ТРУДЯЩИМ ЦИФРАМИ, ЩО ЗРОБИЛО РЗТ ЗА 8 ЛІТ СВОГО ІСНУВАННЯ! — ВСЕ ЧЛЕНСТВО ПОВИННО СТАТИ ОРГАНІЗАТОРАМИ РЗТ! — ВИЯСНЮЙТЕ УХВАЛУ СЕМОЇ КОНВЕНЦІЇ, ЩО ТЕПЕР МОЖНА ВСТУПАТИ ДО РЗТ І ЧЛОВІКАМ ЗА 50-ЦЕНТОВОЮ МІСЯЧНОЮ ВКЛАДКОЮ! — СТАВАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ НАШОЇ ПРЕСИ!

ДО ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНСТВА РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОГО ТОВАРИСТВА

раз же виробити й ужити відповідних нових обставин методів праці і змобілізувати свій членство до переборення цих труднощів.

Друге. Разом з приходом кризи загострилася класова боротьба й зросло тяжіння робітничих мас до тих організацій, що брали в ній активну участь. РЗТ активної участі в класовій боротьбі не брало і це ослабило його вплив серед робітничих мас та зменшило їх членство до нашої організації.

Третє. Коли РЗТ під проводом комуністичної партії усвідомило собі свої помилки й розгорнуло зворот на пролетарський революційний шлях, на него поспішали сильні удари буржуазії, то частина член-

ства не набувши при старій лінії праці бойового гарту, стала попадати в переполох і залишати нашу організацію.

Притому необхідно вказати ще й на те, що за часів ведення праці по старій опортуністичній лінії до нашої організації приєднувало трохи дрібнобуржуазного, куркулячого елементу, який тепер чується своєю на нових революційних рейках і піднімає крик та повстає проти звороту. Наше членство наносить дим куркульським елементам удар за ударом, а вони, погаркуючи, один за одним залишають організацію. В останньому випадкові зменшення членства приносить тільки користь організації, бо підносить її якість.

Питання про нові методи праці в кампанії. Відділи мусять усвідомити собі, що коли вони переведуть кампанію до старому в теперішній новій обстанові, то ця кампанія буде згорі засуджена на невдачу, на провал.

Що значить перевести кампанію по старому? В минулому ми перевели кампанію за членством методами, що були встановлені старою опортуністичною лінією праці і відбивали в собі нашу внутрішню організа-

ЗРОБИТИ ЖОВТНЕВУ КАМΠΑНІЮ КАМΠΑНІЄЮ МАСОВОГО ЗРОСТУ РЗТ

В обличчі такого стану річей жовтнева кампанія за членством набирає величезної ваги. Її треба зробити кампанією змирення нової лінії праці і кампанією звороту від зменшення до скорого зросту членства в нашій організації. Це значить, що ця жовтнева кампанія за членством мусить бути одночасно кампанією зрушення нашого членства до боротьби проти капіталістичного визиску, вигодождання, підготовки до нової війни, терору тощо. Ця кампанія мусить стати історичною нашою кампанією.

Перестерігаємо наше членство перед перегибанням палиці, перед впаданням у лівачтво. Деякі товариші агітують за членством до РЗТ, агітують тільки закликати до класової боротьби, а питанні запомоги присвечують зовсім мало місця, або майже забувають за нього. Такий підхід є неправильний, бо він позбавляє РЗТ головного притягального чинника, його головної специфічності прикмети й він засудив би кампанію на невдачу.

Запомогова акція, сума ви-

пачених на запомогу й посмертне грошей, приют і сиротинець тощо, мають бути в кампанії одними з найголовніших агітаційних засобів. Але агітуючи ними, треба одночасно висновувати працюючим той факт, що робітництво може забезпечити себе запомогою РЗТ тільки частинно, а дійсне забезпечення робітництво може вибороти собі тільки класовою боротьбою в рядах РЗТ й інших революційних робітничих організацій під проводом комуністичної партії.

Далі членство РЗТ мусить ясно усвідомити собі, що наближаючись кампанія за членством буде багато трудніша від минулорічних кампаній. Наша організація фінансова, а капіталістичний наступ на життєвий рівень трудящих і небувале безробіття спричинили велике зuboжіння в робітничих масах і тому приєднування нових членів зв'язане з великими труднощами.

Як побороти ці труднощі? І чи можливі вони до побороти? Побороти ці труднощі можна і ми мусимо побороти їх. Але, щоб побороти їх,

треба примінити нові методи праці в кампанії. Відділи мусять усвідомити собі, що коли вони переведуть кампанію до старому в теперішній новій обстанові, то ця кампанія буде згорі засуджена на невдачу, на провал.

Що значить перевести кампанію по старому? В минулому ми перевели кампанію за членством методами, що були встановлені старою опортуністичною лінією праці і відбивали в собі нашу внутрішню організа-

ційну замкненість. Ми обмежувалися в них до влаштування мітингів, підприємств і випадкового приєднування робітників поодинокими активними членами. В кампанії працювали тільки заряди і гуртки активістів, а величезна більшість нашого членства зовсім не була заангажована в кампанії. Тимсамим наші кампанії були обмежені як і наша діяльність і не охоплювали широких мас робітництва.

До приходу кризи і її наслідків безробіття та зuboжіння такі кампанії давали деякі, а в початках, коли РЗТ було новою, навіть і добрі успіхи. Але в теперішній час кампанія за членством може бути успішною тільки тоді, коли ми застосуємо в ній такі методи праці, що зроблять її дійсною масовою.

ЯК ЗРОБИТИ КАМΠΑНІЮ МАСОВОЮ

Перше. Щоб зробити кампанію масовою і в той спосіб забезпечити її успіх, треба віднести до праці в кампанії все наше членство і розділити між ним працю так, щоб воно охопило нею якнайширші маси працюючих. Для того кожний відділ повинен поділити своє членство на районні комітети і приділити їм райони праці. Ці райони треба призначувати так, щоб вони охоплювали поодинокі вулиці, фабрики, ворожі організації тощо. Наше членство має охопити освідомяючою працею в призначених їм районах всіх робітників і робітниць, приєднувати до наших організацій неорганізованих робітників і відтягати їх з ворожих організацій.

Друге. Жовтневу кампанію за членством треба зробити інтернаціональною, себто треба вести її не тільки між українськими робітниками, але поширити її на робітників усіх національностей. Сему точку нашого статуту, яка говорить: «Членом РЗТ може стати кожний робітник і робітниця від 16 до 45 років життя» треба перевести в життя. Самодіяльність робітників української національності до нашої організації показує, що планово організована між ними праця, може дати дуже добрі наслідки. Цих наслідків треба добитися.

Третє. Активісти усіх відді-

вести бойову агітацію за членством.

Шесте. Членство РЗТ повинно якнайширше застосувати в цій кампанії метод бойової організації самокритики. Розгорнені самокритики треба привертати особливу увагу. Все членство наше мусить зрозуміти, що без застосування самокритики не можливо буде двигнути до праці все членство і зробити кампанію масовою, тимсамим і успішною. Самокритику треба розвивати на членських зборах, в стінгазетах (котрий відділ немає стінгазета, то повинні почати видавати її) і в нашій пресі. На мітингах, в стінгазетах і в пресі треба підносити працю активних членів, популяризувати ударництво й змагання та критикувати занебання. Але кожний відділ мусить пильно дбати про те, щоб членство не пропало під паличкою самокритики особистих порухунків. Особисті порухунки треба викоринувати.

Семе. Кожний відділ РЗТ повинен повнотою використати в кампанії за членством постанову Семої Конвенції про можливість вступу до РЗТ за половиною вкладки. Цю постанову Сема Конвенція виснесла з огляду на велике зuboжіння працюючих мас Канади й вона відкриває двері до нашої організації тим робітникам, які не всіли платити долларової вкладки. А теж всі відділи повинні якнайбільше знизити вписове на час кампанії. В цій останній справі Головний Заряд залишає відділам вільну руку.

Восьме. Кожний відділ РЗТ повинен разом з плановою розподілом праці встановити якнайточнішу перевірку її. Про це повинні подбати заряди відділів, комітети районних гуртків, а теж за точним виконанням праці повинні слідкувати всі члени й членкині. Заряди відділів мусять пам'ятати, що на них лежить керівництво кампанією на місяць і відповідальність за неї. Отже вони мусять як найактивніше взятися до праці.

Всі до боротьби за дійсно масову кампанію за членством до РЗТ.

За Головного Заряду РЗТ,
І. Петрушка, голова.
М. Ленартович, секр.
О. Хоміцький, секр.-скарб.

ЗАКОННА ТОРГОВЛЯ ЖИВИМ ТОВАРОМ В ЯПОНІЇ

Японія — це одна з найкультурніших держав світа. Вона прийнята в «сімо культурних народів» як одна з найпереводніших держав. Вона є одна з тих п'ятиох держав, що на усіх міжнародних конференціях ведуть перед. Сполучені Держави Північної Америки, Велика Британія, Франція, Італія й Японія — це «найкультурніші», найпереводніший капіталістичний букет.

Японія в Лізі Націй разом з іншими державами обговорює справу «рятування Китаю від опіуму». Японія великим розвитком своєї торгівлі, що розвинулася головню за час світової війни, витискає з Китаю Англію й Сполучені Держави.

Проте в тій Японії діються діла, від яких всі середовищем, про які знають усі капіталістичні «культурні» союзники Японії — знають, але мовчать.

Мовчать не тільки тому, що їх це не обходить, але й тому, що у їхніх колоніях діється те саме, якщо не гірше. Та хіба ж тільки в колоніях? Зараз, коли люди, безробітні, проголошують себе на продаж в капі-

талістичній пресі — хіба ж вони цим не демаскують цілої огниди тої системи?!

Але ми приступаємо до теми. Факти, що ми їх бачимо подаємо про торговлю жінками в Японії, беремо не з більшовицької преси, але з великого капіталістичного американського місячника «Корент Гісторі» за місяць вересень, із статті Дж. Н. Пендінгтона, бувшого японського кореспондента ньюорського «Таймса».

Після старих японських законів, жінку можна було продати, можна було віддати в оренду, — батьки продавали, або рентували дочок, брати — сестер і т. д. Продавали вони їх не на роботу, не заміж, але в проституцію спеціальним торговцям, що тримали ці заведення.

В 1872 році новий уряд запровадив новий режим, скасував це насильство над жінкою, проголосивши волю тим жінкам, що були тоді «лайсенсованими», тобто на яких торговці жіночим тілом мали лайсенс.

Та цей новий закон пере-

дено було тільки в теорії, бо його ніхто не дотримувався, ніхто його не виконував і не виконує до цього часу. Змінені тільки назву — «Міношірокін» (шлях за право власності на жінку); — замінено на «Зеншакуккі», що означає заплачення грошей за жінку наперед. Так само позмінювано інші назви, наприклад, приміщення, бурдель, переіменовано на назву «кімната для рентування». Назву «жінка для приватної неморальної прислуги» — замінено на назву «жінка, що працює в лайсенсованому кварталі».

Таку «культуру» встановлено було новим режимом 1872 року, яка на ділі нічого не змінила в положенні тої жінки й не обмежила прав продавання жінки в проституцію «за гроші наперед».

Проституція, що й благословляє й дозволяє закон Японії — це і ціла, так би сказали індустрія. Її власники — це багаті, мільйонери, цілі компанії. Вони живуть в містах цілі ділянки, в яких тримають своїх невольниць, за які вони заплатили «гроші наперед».

Кудують вони молодих дівчат, від 12 літ віком, переважно в селян, а не в міських мешканців — купують в батьків, в братів та взагалі в «покровителів» (рідні) цих дівчат.

Дівчат продається в ту неволю насильно. Ніхто не питає дівчини, хоче вона йти в проституцію, чи не хоче. Останніми роками, з розвитком індустрії й робітничих організацій, власники цих заведень не купують місських робітниць просто тому, що з ними тяжка справа, що вони мають зв'язки з робітниками і за ними є кому виплатитися. Власники притонів висилають своїх агентів на далекі села й ті вишукують там найбідніших селян та робітників і умовляються з ними.

Ціна за дівчину хитається від 500 до 1000 долларів — залежить від зовнішнього вигляду дівчини. Але це зовсім не значить, що продавець, батько з дочки, чи брат за сестру, дістане повну вищезазначену суму, хоч таку суму записується в контракт купівлі.

Перш всього з тої суми відраховується 50 долларів тому агенту, що найшов жертву. Потім власність відраховує з тої самої суми 100 долларів за себе — на одяг та інші речі для дівчини, з якої, звичайно й половини на неї не витрачує 25 долларів відраховує за подорож. Все відраховується від суми того, хто продає дівчину — а в контракті пишеться повну суму, бо й ж дівчина має відробити тому, хто дав «гро-

ші наперед».

Жертва, дівчина, ніколи грошей не дістає. Вона — товар, який продають і купують, вона не має нічого до баталки, її протест нічого не поможє, її згоди ніхто не питає. Але вона залишається тим довжником, який винен гроші тому, хто її купив. Коли б вона втікла — властитель не правитиме грошей з її батька, або брата. Коли б вона відмовлялася відробляти, закон, влада, поліція її примусять, бб ж то вона винна гроші властителям.

Шість літ має вона без centa заплати працювати на свого покупця — і праця її так обставлена, що вона ніяк не втіче. Коли ж втіче, то поліція її зніди землі викопав і приведе до властителя й коштів, що з цим будуть зв'язані, вона буде відробляти.

Минулого року одна з таких дівчат втікла й заховалася в місті, що дає притулок таким дівчатам. Поліція найшла дівчину, але справа пішла перед суд. Суд засудив, щоб дівчина вернула назад до бурделя. Чотири поліція взяли дівчину й насильно затаскали назад до паразита.

Вже від довгих років поступові люди країни провадять кампанію за скасуванням «лайсенсованих кварталів» і за за-

борону продавати дівчат в що страшно неволю. Надто розвивується рух за тим, що коли дівчина захоче залишити бурдель, то ніхто її не сміє переслідувати й завертати назад, хоч би навіть вона не відробила долгу, якого вона не робила.

Але боротьба не така то легка. Мільйонери, торговці живим товаром, надто міцні. Вони мають своїх людей в парламенті, в муніципальних урядах, в судах, поліція — це їхні спільниця. Багато високих дипломатів або самі є власниками цілих «лайсенсованих кварталів», або є спільниками, шервочими цих заведень. Попи релігії Конфуція також або є співдільниками, або за добрі доходи та хабарі, «святим словом» підтримують що старовинну традицію страшного невольництва жінки.

Так нещасна дівчина ніде не найде собі оборони. Коли в 1900 році розвинулася широка пропаганда, а навіть фізична боротьба проти цієї форми невольництва, то 2 жовтня 1900 року ухвалено закон, яким 12-ту «лайсенсовану» індустрію взято під охорону всекраєвого закону. До того часу «лайсенсовані квартали» підлягали заповнюванню місцевої префектури, а це доводило до непорозуміння. Наприклад, в одному окрузі суд-

ни, під натиском «публичної огниди» виніс вирок на користь дівчини. Закон, що його ухвалено 2 жовтня 1900 року каже в 5-му параграфі:

«Коли лайсенсована жінка бажає, щоб її ім'я скреслено з місцевої реєстраційної книги, вона для цього мусить скласти устну або писемну апликацію. Але така апликація немає юридичної сили, якщо апликант не зголоситься особисто на поліційну станцію. Коли поліція отримає апликацію, ім'я жінки негайно буде викреслене з реєстраційної книги».

А параграф 6-ий коротко каже:

«Ніхто не сміє перешкоджати лайсенсованій жінці скреслити своє ім'я з урядової реєстраційної книги».

Коли проголошено було цей закон, то багато жінок почали шукати шляхів, щоб втікти з тих притонів. Автор згаданої нами статті в «Корент Гісторі» подає, що коли в 1889 році було в Японії 52,247 «лайсенсованих жінок», то в 1901 році, тобто рік пізніше після встановлення цього закону, було вже 40,195. Це показує, що за 12 літ число «лайсенсованих жінок» зменшилося на 12,000. (Автор не подає, скільки було таких жінок рік перед запровадженням цього нового закону.)

Волинці.
(Кінець буле.)